

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1663. usque ad annum 1674

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1780

VD18 90119193

§. 64. Prædicantes de criminibus convicti, ac promerita, pœna affecti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67332)

Cæsare ad corporis custodiam datos in Sæc. XVII. fugam egerint (*), Sacratissimam Eu- A.C. 1672. charistiam Sacerdote, qui eam gesta- verat, in terram projecto pedibus con- culcarint, sacris valis confractis, pro- phanatis Mysteriis, discerptis imagini- bus, sacrisque vestibus in rebellium trophæa conversis Tempia plurima sæde vastarint, & non pauca per vim Catholicis eripuerint: Pago Comoræ vicino ignem injecerint, ut consumptis ducentis ædibus ipsum propugnaculum destrueretur: denique infames libellos in Cæsaris contumeliam conscripserint, & pluribus in locis Magilstratus Catho- licos abrogarint.

§. LXIV.

*Prædicantes de criminibus convicti,
ac promerita pœna affecti.*

De hisce aliisque criminibus interro- gati Prædicantes, fidenter primo, ut reis in more positum, inficiaban- tur

(*) Tantum odium in hunc Præfulem con- cepere Protestantes, eoquod anno priori li- brum, cui titulus: *Veritas declarata & tri- plici argumento ostendens, Cæsarem non teneri tolerare in Hungaria Lutheranam & Calvinia- nam sectam*, ediderit, ac Cæsaris jussu ibi- dem Catholicam fidem invehere tentarit.

Sæc. XVII. tur omnia, sibi nil de Wittnyedio, nil
 A. C. 1672 de Turcis constare, nulliusque crimi-
 nis, nisi crimen foret, Catholicum non
 esse, conscios esse, perfricta fronte af-
 firmabant. Postquam vero suismet li-
 teris, ac ultronea sociorum confessione,
 necnon argumentis e juris formula pe-
 titis convicti, & eorum septendecim
 confessi fuerant, quod corrasis pecuniis
 Budensem Bassam ad Sacerdotes, Re-
 giosque Præfectos capiendos sollicita-
 rint, ceterique nequaquam terrore,
 aut tormentis adacti ex ipsorum Prote-
 stantium Judicum sententia horum alio-
 rumque plurium rei scelerum actierant,
 tunc in genua provoluti, Cæsaris, Ju-
 dicumque clementiam exorabant, se-
 que ad exilii poenam, munerisque sui
 abdicationem ultro offerebant, dum
 modo vitæ veniam impetrarent: Ve-
 rum non modo Catholici, sed & Pro-
 testantes Judices, pronuntiata senten-
 tia declararunt, illos utpote per-
 duellionis, & Majestatis læsæ reos ex-
 tremo supplicio esse afficiendos. Hanc
 tamen sententiam ab Judicibus minima
 suspectis latam, promeritamque mor-
 tis poenam plurimum temperabat Cæ-
 saris clementia, unice statuens, ut se
Ministorum Pastorumque nomine abdi-
 carent, ejus muneris ne quidquam
 contingerent, nec publicos cœtus ape-
 riant.

rirent, nec clam aut palam de religione ^{Sæc. XVII.}
 verba facerent: ceterum salvam liber- ^{A. C. 1672.}
 tatem, patriam, & vitam haberent;

ea tamen lege, ut delicta a se perpe-
 trata proprio chirographo faterentur,
 & vitam male actam probata fidelitate
 corrigerent: Hac Cæsaris mansuetudi-
 ne cicurati Prædicantium non pauci,
 scriptum manu propria signatum Ju-
 dicibus tradiderunt, hujus tenoris:

„Nos infra scripti fatemur, quod
 „in nupero judicio ad diem vigesimam
 „quintam Decembris anno hujus sæculi
 „septuagesimo tertio Posonium evocati,
 „ex luculentis, & irrefragabilibus testi-
 „moniis convicti fuerimus, quod nos
 „tam Augustanæ, quam Helveticæ
 „Confessionis Prædicantes, conscii ac
 „participes simus rebellionis prioribus
 „annis contra Cæsarem a nonnullis
 „Proceribus motæ, simulque unacum
 „nostris subditis, Capellanis & Scho-
 „larum Rectoribus nostro munere abu-
 „tentes, populum nobis commissum
 „ad tumultus & seditionem concitave-
 „rimus, aliis vero tam in vita, quam
 „eorum bonis ingens intulerimus dam-
 „num. Quoniam vero propter hanc
 „ipsam rebellionis participationem nos
 „ad præfixam diem comparere a Cæ-
 „sare jussi, necnon propter nostram
 „contumaciam & obstinationem objur-
 „gati,

Sæc. XVII. „gati, & de præfatis criminibus juxta
 A. C. 1672. „legum formulam a delectis Judicibus
 „convicti fuimus, hinc tandem nostro
 „honoris, vitæ & bonis mature consu-
 „turi, ad Cæsareum hoc Tribunal con-
 „fugimus, supplices, ut Cæsaris ve-
 „niam obtinere, atque in Hungaria tuto
 „vivere valeamus, ea lege, ut neque
 „sacram functionem, vel sermonem
 „habere, vel Scholas aperire vellemus.
 „Cum ergo id gratiose impetraverimus,
 „pro tanta gratia & benignitate no-
 „stram gratitudinem exhibitori, vi præ-
 „sentis scripti pollicemur, nos deinceps
 „immote in fide perstituros, nec cum
 „Cæsaris hostibus ac rebellibus sub quo-
 „cunque obtentu, nec scripto, nec ore
 „tenus nec clam nec palam ullum com-
 „mercium vel clandestinum consilium
 „habituos, quinimo si vel leve rebel-
 „lionis inditium habuerimus, mox Re-
 „gio Gubernatori, aut supremo Comitum
 „nulla habita favoris, metus aut mi-
 „narum ratione, denuntiaturus, in
 „super spondemus, nos ab omni Ec-
 „clesiastica functione tam publice quam
 „secreto, tam in publicis Ecclesiis
 „quam in ædibus, aut subterraneis
 „locis abstinere, & deinceps privatam
 „vitam agere, paratos esse: si vero
 „vel in omnibus vel aliquibus hisce pro-
 „missis fidem fallamus, tunc omnia
 „nostra

„nostra bona, ipsaque vita in Cæsaris Sæc. XVII.
 „arbitrio sit. In quorum fidem &c. A.C. 1672.
 „Datum Possonii die decima tertia
 „Martii Anno 1674.„

*Petrus Dimiakovicz olim Pastor Si-
 moniensis*

*Martinus Nicolaides olim Pastor Ma-
 gasiensis.*

Præter hos adhuc ducenti triginta *Hist. Univ.*
 quatuor Prædicantes nomina sua, & *part. 5.*
 sigilla huic scripto inferuere, prout in *Period. 2.*
 Possoniensi Chartophylacio hodie dum *cap. 1.*

visitur: ad hanc vero subscriptionem
 potissimum permoti erant Prædicantes
 testimonio cujusdam sui focii, qui ad
 primum armatæ Legionis conspectum
 se hæresin ejuraturum exclamans, co-
 ram Judicibus testabatur, quod omnes
 Prædicantes tum præsentis ipso longe
 magis scelerati essent, proin minime
 dubitet, ipsos proposito scripto tan-
 topere miti absque hæsitazione subscri-
 pturos: cum autem hi tergiversaren-
 tur, & hic Ministellus seorsim singulis
 sua crimina propalare pararet, mox
 ceteri se subscripturos profitebantur,
 quos inter etiam erat Calinthius Lu-
 theranorum Valachorum Pseudo Epi-
 scopus, qui tamen, quia in conficiendo
 Dabritii libro Cæsareæ Majestati summe
 injurio præcipuam navaverat operam,
 exiliū

*Vid. supra
 t. 60. l. 199.
 S. 71. p. 240.*

Sæc. XVII. exilii pœna plectebatur. Intercesserat
 A. C. 1672. quidem pro reis nomine Sueci Regis
 Oxenstirnius; ast Cæsar rebelles ac
 perfidos venia indignos reputabat, cum
 Catholicos omnino innoxios in Angia
 & alibi a Protestantibus tam inhumane
 haberi intelligeret.

§. LXV.

Ferociores Prædicantes ob contumaciam exilio multati.

*Labsanski
 l. c. p. 45.*

ERANT tamen inter Prædicantes Hungaros non pauci, qui ceteris petulantia ac ferocia clariore, nec levem hanc pœnam subire, nec his literis, ut vocant, reversalibus subscribere voluerunt, audacter professi, malle se mori, quam infami huic scripto nomina sua apponere, tantamque suæ religioni maculam inurere, suisque Fratribus tam acerbum dolorem inferre: nempe *Fratres* vocitabant, qui perduellionis pœnam declinaturi in Transylvaniam, Turcicasque ditiones profugerant: Precabant Judices nec precibus, nec minis, ut hosce contumaces ad sanctorum reducerent; cum autem eorum pertinacia nullo pacto frangi posset, eorumque potissimi de Cæsaris dignitate & justitia palam obloqui non erubescerent, severiori animadversione, aliis Regibus